

[Aage Fogh.]

med samarbejde — det er jeg også tilhænger af — men det skal kunne købes for en rimelig pris.

Med hensyn til omsen og dens følger er det mere og mere klart for mig og for andre, at den kendsgerning, at regeringen gik med til omsen — og navnlig at den gik med til den på de konservatives betingelser med oms i engrosledet — har haft en ganske ualmindelig uheldig indflydelse på Danmarks økonomiske udvikling i de seneste måneder, en så uheldig indflydelse, at det tilsyneladende kan være rigtigt, når det ærede medlem hr. Erik Eriksen i tirsdags i sin tale så flot sagde: Danmark lever på lån. Jeg mener, det er en overdrivelse. Jeg mener heroverfor at kunne gøre opmærksom på, at enhver måtte kunne vente, at når man i april-juni måned gennemførte en lov om omsætningsafgift og sagde, at den ville træde i kraft den 1. august, ville man give spekulationen i dette land frit løb, og de, der kender spekulationsledene, vil vide, at det frie løb må give sig udtryk i et voldsomt indkøb af varer på en lang række områder.

Jeg må derfor til det ærede medlem hr. Erik Eriksens ord om, at Danmark stadig lever på lån, have lov at gøre den bemærkning, at hvis vi sammenligner indførselsstatistikken for 1961 og de første 8 måneder i 1962, viser det sig, hvad man også kunne vente, at indførslen i 1961 overstiges med ganske antagelige tal i 1962. Jeg skal nævne nogle enkelte: korn og foderstoffer overstiges med 212 mill. kr., biler med 200 mill. kr., brændselolie, tobak m. m. med 250 mill. kr. Det vil sige, at i de første 8 måneder af dette år har vi haft en merindførsel i forhold til 1961 på et sted mellem 650 og 700 mill. kr. Det er da ganske klart — og det måtte det være på forhånd — at en sådan belastning af Danmarks økonomi i disse 3 uheldige måneder kunne hverken handelsbalancen eller valutabalancen bære.

Men det er lige så sikkert, at den kæmpeindførsel, vi her har haft, vil modsvares af en mindreindførsel i den tid, vi går i møde. Med hensyn til den første post, korn og foderstoffer, er vi så lykkelige at kunne konstatere, at Danmark nu i oktober har bragt den største høst, Danmark nogen sinde har haft, i hus. Det vil begribeligvis føre med sig, at der i de kommende 12-14

måneder næsten intet behov vil være for indførsel af korn, og dette betyder, at både valuta- og handelsbalancen lettes i tilsvarende grad. Det samme gælder forhåbentlig med hensyn til biler. Jeg vil tro, at den voldsomme indførsel, der har fundet sted, må modsvares af en mindreindførsel af biler i den kommende periode, og det gælder også brændselolie og tobak.

Lad mig sammenfatte mine udtalelser her med at sige, at det voldsomme pres, der har været, vil blive afløst af et mindre pres i den kommende tid, ikke fordi vi fik omsen, men indirekte, fordi vi fik omsen, fordi folk købte forud. Derfor vil jeg også gerne gøre den bemærkning, at man måske kan sige, når man har hørt de taler, der er holdt, den begrædelse, der har været over den økonomiske situation: græd ikke, børnlille, det er ikke så galt, som præsten har prædikeret. Det vil jeg gerne tage som udgangspunkt for at sige: nu skal I lade være at handle i nervøsiteten. Ganske vist ved jeg godt, at regeringen lod sig binde fuldkommen af oppositionen i foråret for at få forliget i havn, men det er ikke så ringe med Danmarks økonomi, at vi ikke kan tillade os at afholde nødvendige udgifter, når udgifterne bare benyttes til fornuftige foranstaltninger.

En af de sværeste følger af omsen er de stigende priser — det var der også et par stykker, der talte lidt om her. Nu har vi set de skadelige virkninger, og regeringen har lovet os, at de skal modvirkes ved priskontrol, og jeg hørte også lige nu, at der er fremsat et lovforslag om, at man skulle ind på øget priskontrol. Vi har jo nogen erfaring med hensyn til priskontrol. Jeg har aldrig haft og har heller ikke i dag nogen som helst tiltro til, at offentlig priskontrol holder priserne nede her i landet. Det er andre metoder, der skal bringes i anvendelse, og en af de bedste metoder, vi efter mit skøn har, er forbrugerkooperationen; det er forbrugerne, der må værges sig mod urimelige priser. Hvis priserne er urimelige, må forbrugerne samle sig i Kooperationen og sætte ind derimod.

I relation hertil har jeg et spørgsmål at gøre det ærede medlem hr. Erik Eriksen. Det ærede medlem sagde, hvis jeg forstod det rigtigt, at han var tilhænger af,